

bestyrelsen har godkendt iværksættelsen af behandlingen samt et af tandlægen afgivet behandlingstilbud.

§ 23. Kommunalbestyrelsen kan beslutte at yde tilskud til tandpleje til børn og unge under 16 år, der ikke modtager det kommunale tandplejetilbud efter § 21.

§ 24. Bopælskommunen kan tilbyde forebyggende og behandlende tandpleje til personer, der på grund af nedsat førlighed eller vidtgående fysisk eller psykisk handicap kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud.

Stk. 2. Personer, der får tilbudt tandpleje på kommunal klinik, kan vælge i stedet at modtage tandplejetilbudet hos privat praktiserende tandlæge eller klinisk tandtekniker.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at personer, der modtager et tandplejetilbud efter stk. 1, selv skal betale en del af udgiften til tandplejen. Egenbetalingen kan maksimalt udgøre samme procentvise størrelse som den, der er gældende efter de regler, der fastsættes efter kapitel 7.

Stk. 4. Til personer, der ikke modtager kommunal tandpleje efter stk. 1, ydes tilskud til tandpleje efter reglerne i kapitel 7.

§ 25. Amdsrådet og kommunalbestyrelserne skal sikre en koordination af den kommunale tandpleje og tandplejen i privat praksis.

§ 26. Sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om omfanget af og kravene til den kommunale tandpleje.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om ressourceanvendelsen i den kommunale børne- og ungdomstandpleje.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om betaling for visse ydelser i den kommunale tandpleje.

Kapitel 6 Hjemmesygepleje

§ 27. Kommunen yder gratis hjemmesygepleje til personer, der opholder sig i kommunen.

§ 28. Hjemmesygeplejen skal omfatte

- 1) sygepleje, herunder omsorg og almen sundhedsvejledning efter behov,
- 2) pleje af mødre i hjemmet i barselsperioden (barselspleje) samt

- 3) vejledning og bistand, herunder efter behov opsøgende arbejde over for personer eller familier i samarbejde med lægelig og social sagkundskab.

§ 29. Sundhedsministeren kan fastsætte regler om omfanget af og kravene til den kommunale hjemmesygepleje.

Kapitel 7

Ydelser i privat praksis m.v.

§ 30. Personer med ret til ydelser efter loven har adgang til

- 1) gratis lægehjælp ved alment praktiserende læge, jf. § 31,
- 2) gratis lægehjælp ved speciallæge, jf. § 32,
- 3) nødvendig tolkebistand i forbindelse med lægehjælp efter nr. 1 og 2 efter sundhedsministerens nærmere bestemmelse,
- 4) tilskud til fysioterapi efter henvisning fra en læge,
- 5) tilskud til fodbehandling efter henvisning fra en læge,
- 6) tilskud til tandpleje, jf. dog kapitel 5,
- 7) tilskud til kiropraktisk behandling ved kiropraktor, der er godkendt af Dansk Kiropraktor-Råd, og
- 8) tilskud til anden behandling, forebyggende ydelser m.v. i det omfang, regler herom er fastsat af sundhedsministeren, jf. § 34, stk. 1.

§ 31. Gratis lægehjælp ved alment praktiserende læge, jf. § 30, nr. 1, er betinget af, at den berettigede er tilmeldt en alment praktiserende læge, og at lægehjælpen er ydet af den valgte læge eller dennes stedfortræder. Er dette ikke tilfældet, yder bopælsamtskommunen tilskud til dækning af udgiften efter nærmere regler fastsat af sundhedsministeren. Sundhedsministeren kan bestemme, at der i særlige tilfælde kan afkræves et gebyr for benyttelse af lægehjælpen.

Stk. 2. Opholdsamtskommunen kan opkræve betaling for lægehjælp til personer med bopæl i udlandet, jf. § 9, stk. 1.

Stk. 3. Meddelelse om valg af læge sker til bopælskommunen. Valg af anden læge kan tidligst ske 6 måneder herefter. Dog kan valg af anden læge i forbindelse med flytning ske straks. Nærmere regler om lægevalg fastsættes af sundhedsministeren.